

*Dr. Ilir Muharremi, Kosovo**

Zašto sam, gde sam bio

Da li sam sam sav
da li sam samo sada
zašto sam
gde sam bio
Da bih bio sada

zašto sam sada budan
a ne ranije
ja sam rezultat nalaženja
Ili sam početnik?

trebalo je da budem
rezultat sam patnje, bolesti
rezultat trenutka
oko trenutka u trenutak
moja sudbina u meni
odredili su me , sada definišem
Egipćankla je poezija
isto kao život obavijen enigmom

Ima sve, a u stvari nema ništa
potoni u život, smrti, večnosti nigde

Ko piše

ljudi nas osuđuju
mi ne shvatamo
oni razumeju
na samom početku znaju šta mislimo
slabi smo, obavijeni maglom, slom dobijamo vlast
savest kaže da igra suviše zagonetni rečnik
Enigmatika za nas i za ludake !
Vreme jača snagu, izjednačava vrednosti
Ne postoji vreme za pesnike, za pijanice za mrtve
takmičimo se, sastajemo se da bi pobedili
Odmeravanje, nema slobode, godine ništavila a duše pune.
Sloboda, nema slobode , pojavljuju se pravila
Um ne daje ključni odgovor!?
Telo se raspada, stari,
savršena duša igra igru duhova enigmatik
potčinjavanje trenutku, to je istina
telo staro milijardama godina
Koje ne zna ni da piše, ali me neko piše...
ja samo slušam ono što je trebalo pisati...
Galaksija se čuva u mojoj glavi
sećam se Eshila, Sofokla

liče više na antičko sećanje između tragedije i osmeha
nastavlja da piše kao da ispravlja moju glavu punu galaksije

Ne znam

Hoću da mi Frojd objasni značenje snova

ali ne , pregazilo ga je vreme

živimo a da nismo ni svsnili da treba da živimo

oh, živote, zašto opet dolaziš, gde sam bio, da znam gde sam

nema odgovora, mistična namera , enigmatična, patnja i podsticaj

znam jedan kratak put , oni znaju asve, putanju crva

niko se nije vratio da kaže, svi su pobjegli, ja pijan, zamišljen, tih smrt, večnost

života, život sudi smrt zbog neznanja

smrt se smeši

Sve je enigmatično, lavirint da se negde sitgne... i opet, umor za povratak ...

Život

Život je izbor, zadovoljstvo i pohlepa

Igra koja vodi u nepoznato

Ja se opet opijam izgubljen u želji

Izgovorim da me niko ne razume da bih izgledao što pametniji, ali ne

Jednakost je za sve , i opet

Pijadestal, pohlepa za pobedom, gubitak

Nepoznata vrednost prema lavirintu

Amedeo Modigliani

Slušam muziku samo za sebe
Zvuci duše otkrivaju Modiglianijeve slike,
Crveno vino namerno pogada ego
Opijam se zato što želim da se opijem , ne zato što treba
Zatvoren sam u svom individualizmu
Jasno čujem melodiju
Kreiram scenu koja nije stvorena u postmodernizmu
Obuzima me strast portreta sa dugim vratovima, sa nedefinisanim očima
Autor živi slobodno jer ne zna koliko mu je život dug, kada bi to znao,
Ne bi bio ono što jeste
Pablo Pikaso je doveo do savršenstva slikarsko platno, objektivno kopira
Pati za kistom, bojom, portretom,
Bio je pesnik slika i boja,
Ne kopiram samo predmet boja
Nego i oko- ogledalo duše
Zapisao je: Kada budem razumeo dušu, naslikaću oko!
Razumeo je nas- nesvesne
Ostavljajući često parzninu umesto oka,
Pod uticajem snova, pravi realnost
Pijanstvo koristi kao instrument stvaralaštva, umetničku snagu, meteor boja
I otišao je kao svi ostali koji su nas napustili, a da nisu razumeli dušu, bez
odgovora za odlazak!

Život i brutalni kapitalizam

Mi živi puzimo prema smrti

Ne sećamo se mrtvih

Oni spavaju svaki u našim mislima

Život je pre smrti, time dokazuje svoju nemoć, smrt je izvan svega

Kao majmun u odnosu na čoveka

Život majmun, smrt čovek.

A ja udaljen , pijan, razmišljam o obema

U stvari, neosnovano procenjuje i razmišlja o absolutnom.

Oh, kako je divno biti pijan, u jednom trenutku bežim od sebe, oslobađam se digitalne realnosti...

Brutalni kapitalizam koristi bez skrupula, zato sto tako dobija...

Priroda

Ne mogu da prkosim prirodi ona ima svoju šifru

Utapam se u njen kod jer to ona traži

Živim jer tako treba, razlog za to je zavijen kao Egipćanka

Prosipam reči zadovoljno kao spermu, otkriće je zadovoljstvo, značenje nepravedno,

Do istine se teško stiže jer je istina, šta je stvarnost-nije stvarno, ali ima digitalno, istina se digitalizuje, vara , postaje veštačka i opet se vraća na početak...

Pijana duša

Često se utapam , gušim u flaši koja je telo,
a pivo unutra je duša
telo ostaje zemlji i baca se kao flaša
alkohol se isparava kao duša,
tamo već duša komunicira
telo gubi težinu,
i postaje bestežinsko

duša je uvek nova
kao dete
bez odgovora
telo nema snage da je razume...

duša je uvek ne ranjiva,
slobodna,
beztežinska

ima masu da poraste
zavisi od same sebe

NEKOPIRATI

Umetnošću se ne manipuliše

U umetnosti nema koordinacije
Manipuliše se između patnje i estetike
Boja, tekst, izlaze na videlo u čistom obliku,
Jednostavnost divljački cepa platno i papir,
Rima predstavlja kontrolu i red,
Realizam put objektivnosti,
Stihovi-slobodan duh
Abstrakcija –formalnu deformaciju, ne duševnu..
Toliko...
Nema nas više.

Pokušavam da pišem ono što znam
Ređam linije pomalo ljubomorno
Budala, mnogo zaljubljena u tebe
Posledica kapitalističke eksploatacije I zamke

Duševne suze liju niz moje telo
Nepresušna bol,
Crveno vino kao lek za zaborav,
Po nekad magma za zaborav..

Ne volim te, to ti izražavam običnim rečima,
Svaki dan je veći od zida,
Volim crveno, a ti sa kamenom,
Pati, pati, tako su Bogovi zapisali...

Lepota, žuta kao Afrodita

Bezosećajni Kligula, đavo srdzbe,
Egocentrična, prekršena obećanja radosti
Gorim i dalje gorim , kao heroj u kolapsu

Sizifov kamen i Prometejeva vatra
Slivaju se niz moje telo i glavu kao Apodej
Jecam usamljen i mislim na tebe
Kao bedni umetnik utonuo u melanhoniju..

Neka svi znaju
Da će me prekriti veliki talas
Jer to je jedini izbor
Poslušaj to, kažem ti sa ubedenjem

NE KOPIRATI

Njoj

Tresem se u groznici
Drhtim i grčim se ,
Tvoje nedokučive misli,
Vreme kvari radost
Ona izgubljena nauka.

Neću da pričam,
Prokletstvo kiše dobuje po glavi,
Njena žestina se ne menja
Oko treperi zbog neznanja

Ona plače , stalno plače,
Lutkarsko pozorište senki
Na silu se smejem
Maglovit do percepcije

Tako se ne piše poezija

NE KOPIRATI

Zbog ljubavi se i kamen topi

Postoji li nešto jače od ljubavi
Zbog koje se i kamen topi
Jedrimo po moru talasastom, po buri
Oboje potonuli u mraku ,
Ako se ja izbavim, misliću na tebe
A ako se ti izbaviš, nemoj misliti na mene .
Kada se sretnemo u raju
Izgoreni i srećni u enigmi univerzuma
Ovekovečava ono što preživi...
Ljubav- idealna laž,
Ponor, deveti krug pakla,
Topimo se u požudi, ljubav se pretvara u prašinu
Mislim na tebe-ti si mi fiksacija
Sudbina nas vodi, ne menjamo se , nismo egzistencijalisti
Ljubav nas spaja
To ne kažem jer treba
Svetlo se gasi...

NEKOPRATI

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>